

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 7C/18/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8514204234
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Krochta
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2015:8514204234.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudcom JUDr. Karolom Krochtom v právnej veci žalobcu: BL Telecom collection, s.r.o., IČO: 47 150 513 so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, právne zastúpeného: SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., IČO: 36 862 711 so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava proti žalovanému: C. T., nar. X.X.XXXX, bytom P. XXXX/XX, D. P., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽA, IČO: 42362962, so sídlom Šafárikovo nám. 7, Bratislava, právne zastúpeného: JUDr. Patrik Podhorský, advokát, so sídlom Zámocká 36, Bratislava v konaní o zaplatenie 223,29 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 223,29 eur, 9,5 % ročný úrok z omeškania zo súm: 164,03 eur od 4.8.2011 do zaplatenia, 59,26 eur od 4.9.2011 do zaplatenia a trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 16,50 eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 67,10 eur na účet právneho zástupcu žalobcu SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., Šoltésovej 14, Bratislava, všetko v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaný a vedľajší účastník na strane žalovaného n e m a j ú právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 28.7.2014 domáhal, aby súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť mu sumu 223,29 eur, úrok z omeškania vo výške 9,50 % ročne so sumy 164,03 eur od 4.8.2011 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9,50 % ročne so sumy 59,26 eur od 4.9.2011 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

Žalobu odôvodnil tým, že ide o jemu postúpenú pohľadávku majúcu základ v záväzkovom vzťahu žalovaného a jeho právneho predchodcu spoločnosti Slovak Telekom, a.s. založenom zmluvou o pripojení. Poukázal na skutočnosť, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzatvorili v zmysle § 43 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov zmluvu o pripojení predmetom ktorej bolo poskytovanie elektronickej komunikačnej služby právnym predchodcom žalobcu žalovanému. Žalovaný sa zaviazal riadne odoberať služby elektronickej komunikácie, a to najmä uskutočňovať a prijímať hlasové hovory prostredníctvom prideleného telefónneho čísla a platiť za ne riadne a včas poplatky dohodnuté v aktuálnom cenníku podľa zvoleného programu. Právny predchodca žalobcu žalovanému vyčíslil cenu poskytnutých služieb v zmysle zmluvy a cenníka faktúrou č. 7107897553 splatnou dňa 3.9.2011, na sumu 59,26 eur a faktúrou č. 7106835607 splatnou dňa 3.8.2011, na sumu 164,03 eur. Žalovaný si svoju povinnosť vyplývajúcu so zmluvy o pripojení zaplatiť cenu poskytnutých služieb nesplnil. Dlžná suma žalovaného z neuhradených faktúr tak v čase postúpenia pohľadávky bola 223,29 eur. Nezaplatením faktúr v lehote ich splatnosti sa žalovaný dostal vo

vzťahu k žalobcovi do omeškania. Žalobca si preto uplatnil aj úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti faktúry.

Podaním doručeným súdu dňa 9.9.2014 do konania vstúpil ako vedľajší účastník na strane žalovaného občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, IČO: 42362962, so sídlom Šafárikovo nám. 7, Bratislava. Vedľajší účastník na strane žalovaného sa k žalobe, ktorá mu bola spolu s prílohami doručená do vlastných rúk dňa 3.12.2014 nevyjadril.

Tunajší súd predmetnému návrhu v celom rozsahu vyhovel platobným rozkazom sp. zn. 2Ro/144/2014 zo dňa 25.11.2014, ktorý nebolo možné žalovanému doručiť do vlastných rúk, preto bol následne zrušený uznesením tunajšieho súdu sp. zn. 7C/18/2015 zo dňa 27.1.2015.

Žalovaný sa k žalobe, ktorá mu bola spolu s prílohami doručená do vlastných rúk dňa 29.1.2015 nevyjadril.

Na pojednávaní dňa 9.4.2015 žalovaný uviedol, že uzavrel zmluvu o pripojení s právnym predchodcom žalobcu, avšak žalovanú sumu neprevola. Telefón stratil cestou do Prahy. Ako zistil, že stratil telefón jeho manželka to išla nahlásiť. K strate telefónu malo dôjsť v novembri roku 2011. Aj napriek tomu by chcel dlh zaplatiť v splátkach po 10,- eur. Má tri deti. On aj jeho manželka sú nezamestnaní. Býva v podnájme.

Žalobca podaním doručeným súdu dňa 28.4.2015 poukázal na skutočnosť, že podanou žalobou si uplatňuje nároky vyúčtované faktúrou č. 7107897553 splatnou dňa 3.9.2011, na sumu 59,26 eur tykajúca sa služieb poskytnutých v období od 15.7.2011 do 14.8.2011 a faktúrou č. 7106835607 splatnou dňa 3.8.2011, na sumu 164,03 eur tykajúca sa služieb poskytnutých v období od 15.6.2011 do 14.7.2011. Ďalej uviedol, že jeho právny predchodca, eviduje oznámenie o strate SIM karty zo dňa 7.7.2011, pričom jeho právny predchodca po tomto oznámení zablokoval žalovanému toto zariadenie. Ďalej uviedol, že dňa 13.7.2011 bol právny predchodca žalobcu kontaktovaný so žiadosťou o výmenu SIM karty a dňa 14.7.2011 bola SIM karta aktivovaná. Ďalej poukázal na skutočnosť faktúrou č. 7107897553 splatnou dňa 3.9.2011, na sumu 59,26 eur boli žalovanému vyúčtované služby poskytnuté v období od 15.7.2011 do 14.8.2011, teda po výmene SIM karty. Vo vzťahu k faktúre č. 7106835607 splatnou dňa 3.8.2011, na sumu 164,03 eur tykajúca sa služieb poskytnutých v období od 15.6.2011 do 14.7.2011 predložil podrobný mesačný výpis, z ktorého vyplýva, že jeho právny predchodca zablokoval SIM kartu hneď po oznámení, a to dňa 7.7.2011. Ďalej poukázal na skutočnosť, že žalovaný nijako nepreukázal kedy došlo k strate mobilného telefónu. Právny predchodca žalobcu však vykonal všetky potrebné kroky k zablokovaniu telefónu hneď po oznámení jeho straty. Žalobca ďalej poukázal na bod 5.2. Všeobecných obchodných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti T-Mobile Slovensko, a.s. upravujúci povinnosti pri strate alebo odcudzení SIM karty. Povinnosťou žalovaného bolo v čo najkratšom možnom čase oznámiť stratu SIM karty a tým zamedziť vzniku škody. Oznámenie o strate SIM karty je na konaní žalovaného. Tým, že zo strany žalovaného neprišlo k včasnému oznámeniu, právny predchodca žalobcu nemal vedomosť o údajnej strate mobilného telefónu žalovaným. Nemohol svojvoľne zablokovať SIM kartu, preto ak vznikla žalovanému údajná škoda telefonovaním tretej osoby je to nezodpovednosťou žalovaného, nakoľko bolo v jeho moci akýmkoľvek spôsobom kontaktovať právneho predchodcu žalobcu a oznámiť mu stratu SIM karty a tým predísť vzniku škody. Za obdobie do oznámenia straty SIM karty je žalobca povinný zaplatiť cenu poskytnutých služieb. Zároveň vyjadril nesúhlas so splácaním dlhu žalovaným v splátkach po 10,- mesačne s poukazom na výšku pohľadávky a skutočnosť, že žalovaný mal dostatočný časový priestor, aby pohľadávku žalobcu uhradil, prípadne uzatvoril so žalobcom splátkový kalendár. Žalobca by súhlasil so splátkami 50,- eur mesačne, nakoľko tieto sa zdajú vzhľadom na výšku pohľadávky a časový odstup za primerané.

Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie na deň 10.6.2015 na ktoré sa žalobca, jeho právny zástupca, žalovaný ani právny zástupca vedľajšieho účastníka napriek riadnemu a včasnému predvolaniu nedostavili. Právny zástupca žalobcu ich neúčast' ospravedlnil podaním doručeným súdu dňa 28.4.2015 a súhlasil, aby súd vec prejednal a rozhodol v ich neprítomnosti. Žalovaný zobra

na vedomie termín pojednávania na pojednávaní dňa 9.4.2015, svoju neúčasť na pojednávaní neospravedlnil. Právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane žalovaného, svoju neúčasť na pojednávaní neospravedlnil a o jeho odročenie z dôležitého dôvodu nežiadal. V súlade s § 101 ods.2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) tak súd vec na pojednávaní prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, žalovaného a právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane žalovaného s prihliadnutím na obsah spisu a vykonané dôkazy.

Súd sa oboznámil s obsahom žaloby a vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného ako aj oboznámením sa žalobcom predloženými listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

Právny predchodca žalobcu Slovak Telekom, a.s. ako poskytovateľ elektronickej komunikačnej služby a žalovaný ako účastník uzavreli dňa 15.6.2011 Zmluvu o pripojení, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli Všeobecné podmienky poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Slovak Telekom, a.s. (ďalej len „všeobecné obchodné podmienky“) a Cenník služieb spoločnosti Slovak Telekom, a.s., na základe ktorej bola žalovanému pridelená užívateľská SIM karta s prideleným telefónnym číslom umožňujúca jej využívať spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. poskytované elektronické komunikačné služby.

Právny predchodca žalobcu faktúrou č. 7107897553 splatnou dňa 3.9.2011, na sumu 59,26 eur a faktúrou č. 7106835607 splatnou dňa 3.8.2011, na sumu 164,03 eur vyúčtoval žalovanému mesačné poplatky za hovorné a hlasové služby. Právnomu predchodcovi žalobcu tak vznikol voči žalovanej nárok z titulu nezaplatených faktúr, ktorými bola vyúčtovaná cena za poskytnutie elektronickej komunikačnej služby - hovorné a hlasové služby vo výške 223,29 eur. Tento nárok následne Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 24.6.2013 pod referenčným číslom 9001296815 postúpil na žalobcu, ktorý si ju uplatnil v tomto konaní. Žalovaný dňa 7.7.2011 oznámil právnomu predchodcovi žalobcu stratu SIM karty. Právny predchodca žalobcu následne SIM kartu zablokoval. Dňa 13.7.2011 bola SIM karta žalovanému vymenená a dňom 14.7.2011 bol opätovne aktivovaná. Podľa bodu 5.2. písm. d) - dc) bol žalovaný povinný najmä oznamovať po celý čas účinnosti zmluvy telefonicky a následne písomne poškodenie, stratu alebo odcudzenie SIM karty ihneď po zistení takejto udalosti. Žalovaný bol povinný uhradiť cenu za služby poskytnuté prostredníctvom stratenej alebo odcudzenej SIM karty do času, kedy skutočnosť, že došlo ku strate alebo odcudzeniu SIM karty oznámil právnomu predchodcovi žalobcu.

Podľa § 491 ods. 1 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom výslovne upravených; môžu však vznikáť aj z iných zmlúv v zákone neupravených (§ 51) a zo zmiešaných zmlúv obsahujúcich prvky rôznych zmlúv.

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách, zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 43 ods. 2 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách, podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa § 42 ods. 1 písm. a) zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických telekomunikáciách Podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb

Podľa § 42 ods. 4 písm. b) zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických telekomunikáciách, účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa § 415 Občianskeho zákonníka každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Vykonávajúcim predpisom ustanovujúcim výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania je Nariadenie vlády Slovenskej republiky č.87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.01.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Z obsahu Zmluvy o pripojení zo dňa 15.6.2011 vyplýva, že jej uzavretím vznikla právnomu predchodcovi žalobcu povinnosť poskytovať žalovanému elektronické komunikačné služby a žalovanému povinnosť uhrádzať cenu za poskytovanú službu vo výške, ktorá bola vyúčtovaná jednotlivými faktúrami. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalobca svoju povinnosť zo Zmluvy o pripojení zo dňa 15.6.2011 si splnil a dohodnuté služby žalovanému poskytol, čo preukázal predloženými faktúrami (faktúrou č. 7107897553 a faktúrou č. 7106835607).

Žalovaný v priebehu konania tvrdil, že stratil SIM kartu a poskytnuté služby, ktorých cena je uplatňovaná v tomto konaní nevyužil. Tvrdil, že k strate SIM karty došlo v novembri roku 2011. Žalobca však preukázal, že k ohláseniu straty SIM karty žalovaným došlo dňa 7.7.2011, pričom ešte toho istého dňa bola SIM karta zablokovaná. Zo všeobecných obchodných podmienok, konkrétne z bodu 5.2. písm. d) - dc), vyplývala povinnosť žalovaného hneď po zistení nahlásiť stratu, resp. odcudzenie. Takúto povinnosť žalobcu možno vyvodíť aj z § 415 Občianskeho zákonníka, kde je upravený princíp generálnej prevencie, ktorý každému subjektu občianskoprávných vzťahov ukladá povinnosť počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na majetku. Z predmetného ustanovenia všeobecných obchodných podmienok tiež vyplýva, že žalovaný ma povinnosť uhradiť cenu za poskytnuté služby zo stratenej, resp. odcudzenej karty do času oznámenia straty, resp. odcudzenia SIM karty. Zo žalobcom predloženého výpisu hovorov vyplýva, že v období od 15.6.2011 do 15.7.2011 využíval žalovaný právnym predchodcom žalobcu poskytnuté služby aktívne do dňa 7.7.2011, kedy došlo k zablokovaniu SIM karty.

Vzhľadom na vyššie uvádzané skutočnosti tak mal súd preukázané, že žalovanému vznikla povinnosť uhradiť cenu za poskytnuté služby vyúčtované faktúrou č. faktúrou č. 7106835607, splatnou dňa 3.8.2011 na sumu 164,03 eur, nakoľko touto faktúrou boli žalovanému vyúčtované služby poskytnuté iba do 7.7.2011, teda do dňa zablokovania SIM karty z dôvodu jej straty žalovaným, čo v konečnom dôsledku nenamietal ani žalovaný, ktorý na pojednávaní dňa 9.4.2015 uviedol, že dlžnú sumu uhradí, ale žiada o možnosť svoj dlh splácať. Služby poskytnuté žalovanému a vyúčtované faktúrou č. 7107897553, splatnou dňa 3.9.2011, na sumu 59,26 eur, boli žalovanému vyúčtované až po odblokovaní SIM karty, pričom zaplatenie tejto sumy ani nebolo medzi účastníkmi konania sporné.

Súd tak nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali tvrdenie žalobcu, že žalovaný si svoju povinnosť zaplatiť cenu za poskytnuté verejné elektronické komunikačné služby v dohodnutej lehote splatnosti nesplnil, keď cenu poskytnutých služieb spolu vo výške 223,29 eur žalobcovi nezaplatil, čo vyplýva aj z predloženej faktúry. Dlžnú sumu nezaplatil ani ku dňu vyhlásenia rozsudku, preto súd žalobe v časti o zaplatenie ceny za poskytnuté verejné elektronické komunikačné služby vo výške 223,29 eur vyhovel a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť túto dlžnú sumu tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku. Nezaplatením ceny poskytnutej služby v lehote splatnosti uvedenej vo vystavených faktúrach, ktorými bola vyúčtovaná cena služby sa žalovaný dostal do omeškania a preto mu zo zákona vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi okrem ceny služieb 223,29 eur aj úrok z omeškania.

Povinnosťou žalovaného bolo zaplatiť žalobcovi za poskytnuté služby cenu tak ako bola vyúčtovaná vo faktúrach, a to v lehote jej splatnosti t.j. sumu 164,03 eur do dňa 3.8.2011 a sumu 59,26 eur do 3.9.2011. Keďže žalovaný tak neurobil, nasledujúcim dňom sa dostal do omeškania so splnením svojho dlhu, a keďže ide o peňažný dlh, vznikla mu priamo zo zákona povinnosť zaplatiť žalobcovi aj úrok z omeškania v sadzbe určenej podľa § 517 Občianskeho zákonníka v spojení s Nariadením vlády Slovenskej republiky č.87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, t.j. o 8 percentuálnych bodov vyššej ako bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu (ku dňu 4.8.2011 a 4.9.2011). Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu v týchto dňoch, t.j. dňa 4.8.2011 a 4.9.2011 bola vo výške 1,50 %, žalobcovi preto vznikol nárok na úrok z omeškania v sadzbe 9,50 % ročne. Omeškание žalovaného so zaplatením sumy 223,29 eur trvá, preto súd uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi popri istine 223,29 eur aj 9,50 % ročný úrok z omeškania zo sumy 164,03eu od 4.8.2011 do zaplatenia a zo sumy 59,26 eur od 4.9.2011 do zaplatenia.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal právo.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Žalobca bol v tomto konaní plne úspešný, preto mu súd priznal právo na náhradu trov potrebných na účelné uplatnenie práva proti v konaní neúspešnému žalovanému. Tieto trovy pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku z podanej žaloby vo výške 16,50 eur a z trov právneho zastúpenia žalobcu vo výške 58,58 eur, ktoré predstavuje 2x odmena po 19,92 eur podľa § 10 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. (za úkony: 1. prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom - § 13a ods. 1 písm. a/ vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z., 2. písomné podanie na súd týkajúce sa veci samej - žaloba zo dňa 22.7.2014 - § 13a ods. 1 písm. c/ vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z.) spolu vo výške 39,84 eur a 2x náhrada výdavkov po 8,04 eur zmysle právnym zástupcom žalobcu predloženého vyúčtovania v súvislosti s poskytnutými úkonmi právnych služieb v roku 2014 podľa § 16 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. spolu vo výške 16,08 eur. Keďže advokát zastupujúci žalobcu je platiteľom dane z pridanej hodnoty, súd zvýšil odmenu o daň z pridanej hodnoty vo výške 11,18 eur podľa § 18 ods.3 cit vyhlášky. Spolu trovy právneho zastúpenia vo výške 67,10 eur. Súd priznal žalobcovi odmenu za jeden úkon právnej služby vo výške 19,92 eur a nie vo výške uplatňovanej žalobcom v podanej žalobe 33,20 eur, nakoľko žalobcom uplatnená odmena za jeden úkon právnej služby nie je v súlade s vyhláškou MS SR č. 655/2004 Z.z.. Súd pri určovaní výšky odmeny za jeden úkon právnej služby vychádzal z hodnoty veci 223,29 eur, pričom odmena za jeden úkon právnej služby je vo výške 19,92 eur.

Trovy konania spolu vo výške 75,08 eur je v zmysle § 149 ods.1 O.s.p. žalovaný povinný zaplatiť k rukám právneho zástupcu žalobcu.

Žalovaný v tomto konaní nebol úspešný, nakoľko súd žalobe v celom rozsahu vyhovel. Vedľajší účastník má právo na náhradu trov konania za rovnakých podmienok ako účastník, na strane ktorého v konaní

vystupoval. Vedľajší účastník vystupoval na strane žalovaného, preto tak ako žalovaný z dôvodu jeho neúspechu v konaní nemá právo na náhradu trov konania.

Podľa § 160 ods. 1 O.s.p. ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Žalovaný na pojednávaní dňa 9.4.2015 uviedol, že chce svoj dlh splácať v splátkach po 10,- eur. S takouto výškou splátok nesúhlasil žalobca. Žalovaný tvrdil, že on aj jeho manželka sú nezamestnaný. Má tri deti. Nemá majetok vyššej hodnoty. O týchto skutočnostiach však nepredložil žiaden dôkaz. Žalovaný sa navyše nezúčastnil pojednávania dňa 10.6.2015, hoci jeho termín zobral na vedomie, kde mohol tiež predložiť tieto dôkazy. Súd tak nepovolil žalovanému splátky žalobcovi priznaných nárokov, nakoľko žalovaný nepredložil žiadny relevantný dôkaz o svojich osobných, rodinných a majetkových pomeroch, ktoré by odôvodňovali povolenie priznaných nárokov uhrádzať v splátkach.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresný súd Stará Ľubovňa.

1, V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

2, Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

3, Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia